

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 939/2563

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ นาย ว. กับพวก โจทก์ร่วม นางสาว อ. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 445, ป.พ.พ. มาตรา 1566, ป.พ.พ. มาตรา 1567

ย่อ / หลักกฎหมาย

ค่าขาดแรงงานในครัวเรือน ตาม ป.พ.พ. มาตรา 445 เป็นกรณีผู้ทำละเมิดต้องรับผิดชอบใช้
ค่าสินไหมทดแทนแก่บุคคลภายนอกในครัวเรือนหรืออุตสาหกรรมของบุคคลภายนอก โจทก์ร่วม
ทั้งสองเป็นบิดามารดาผู้ตายซึ่งเป็นผู้เยาว์อยู่ภายใต้ปกครองของโจทก์ร่วมทั้งสองตามมาตรา
1566 ซึ่งตามมาตรา 1567 กำหนดให้บิดามารดาผู้ใช้อำนาจปกครองมีสิทธิมอบหมายให้บุตร
ผู้เยาว์ทำการงานในครัวเรือนตามสมควรแก่ความสามารถและฐานะานุรูป เมื่อโจทก์ร่วมทั้งสอง
มอบหมายให้ผู้ตายช่วยดูแลกิจการหอพักและกิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรในเวลาเลิกเรียนและวันหยุด
แต่ผู้ตายถูกจำเลยทำละเมิดจนถึงแก่ความตาย ย่อมทำให้โจทก์ร่วมทั้งสองต้องขาดแรงงาน จำเลย
จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าขาดแรงงานในครัวเรือนให้แก่โจทก์ร่วมทั้งสอง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจร
ทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 4, 43, 157 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณา นาย ว. โจทก์
ร่วมที่ 1 และนาง ส. โจทก์ร่วมที่ 2 บิดามารดาของนายชวิทย์ผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็น
โจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และยื่นคำร้องขอให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพ
22,100 บาท ค่าใช้จ่ายในการจัดงานศพ 196,560 บาท ค่ารักษาพยาบาลก่อนเสียชีวิต 30,000
บาท ค่าขาดไร้อุปการะโจทก์ร่วมที่ 1 จำนวน 1,320,000 บาท โจทก์ที่ 2 จำนวน 1,080,000 บาท
ค่าขาดแรงงานโจทก์ร่วมที่ 1 จำนวน 600,000 บาท โจทก์ร่วมที่ 2 จำนวน 600,000 บาท
รวมเป็นเงิน 3,848,600 บาท จำเลยให้การในคดีส่วนแพ่งขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า
จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 291 พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.
2522 มาตรา 4, 43 (4) (ที่ถูก มาตรา 157) การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมาย
หลายบทให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา (ที่ถูก มาตรา 291) อันเป็นบทหนักที่สุด (ที่ถูก ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90) จำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษ
ให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 1 ปี ไม่ปรากฏว่าจำเลยเคยได้รับโทษ
จำคุกมาก่อนประกอบกับจำเลยได้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้บางส่วน เห็นสมควรให้โอกาสจำเลย
กลับตัวเป็นพลเมืองดี และทำมาหากินมาใช้หนี้โจทก์ร่วมทั้งสอง โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มี
กำหนด 2 ปี และให้คุมความประพฤติจำเลยมีกำหนด 2 ปี ให้จำเลยไปรายงานตัวกับพนักงานคุม
ประพฤติทุก 4 เดือน และให้ทำงานบริการสังคมตามที่พนักงานคุมประพฤติและจำเลยเห็นสมควร
มีกำหนด 12 ชั่วโมง กับให้จำเลยชำระเงินแก่โจทก์ร่วมทั้งสองเป็นเงิน 2,017,660 บาท โจทก์ร่วม
ทั้งสองและจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่า
ปลงศพและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นแก่การจัดงานศพ 218,660 บาท และค่าขาดไร้อุปการะแก่โจทก์
ร่วมทั้งสองคนละ 360,000 บาท โดยให้หักเงินที่บริษัทประกันภัยจ่ายให้โจทก์ร่วมทั้งสอง 300,000
บาท ออกก่อนด้วย พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินหลังจากหักชำระแล้วนับแต่วัน

ละเมิดคือวันที่ 25 ตุลาคม 2558 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ คำขออื่นของโจทก์ทั้งสอง
นอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแบ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ ให้จำเลยกระทำการ
บริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่แก้ไขใหม่) นอกจากนี้ที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษา
ศาลชั้นต้น โจทก์ทั้งสองฎีกาโดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาที่
ต้องวินิจฉัยตามที่โจทก์ทั้งสองได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า โจทก์ทั้งสองขอค่าขาดไร้อุปการะ
เพิ่มเติม และค่าขาดแรงงานในครัวเรือน ได้หรือไม่ สำหรับค่าขาดไร้อุปการะที่ศาลอุทธรณ์
กำหนดให้จำเลยต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ทั้งสองเป็นเวลา 10 ปี และให้รับผิดชอบต่อโจทก์ทั้งสอง
คนละเดือนละ 3,000 บาท รวมเป็นค่าเสียหายที่จำเลยต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ทั้งสองคนละ
360,000 บาท นั้น เมื่อพิจารณาจากฐานะของโจทก์ทั้งสอง และขณะเกิดเหตุ โจทก์ร่วมที่ 1
อายุ 47 ปี โจทก์ร่วมที่ 2 อายุ 51 ปี มีอาชีพมีหลักฐานมั่นคง ประกอบกับขณะผู้ตายถึงแก่
ความตายกำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ยังไม่เข้ามหาวิทยาลัย ยังมีได้ประกอบอาชีพ หากมีชีวิต
อยู่ยังต้องศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยและหลังจบการศึกษาแล้ว ยังต้องหางานทำและหาก
มีครอบครัวยังมีภาระต้องดูแลตัวเองและครอบครัวอีก เห็นว่า ที่ศาลอุทธรณ์กำหนดให้จำเลยต้อง
รับผิดชอบ

องค์คณะ

น้ำเพชร ปานะถึก · ธนาพนธ์ ชวรุ่ง · วันชัย ศศิโรจน์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/939/2563>